

## VAKKER ALLÉ

Borgestadalléen i Skien er tildelet Vakre Vegers pris for 2012. 90 års kontinuerlig pleie av alléen gjør at den nå framstår som et verdifullt kulturmiljø, heter det i begrunnelsen. Det er Statens vegvesen som deler ut hedersprisen. – Borgestadalléen er en spektakuler og gjennomført allé som gir en flott opplevelse for vegfarende. Alléen har også en spennende historisk dimensjon,

sier riksantikvar **Jørn Holme**. I 1920 plantet daværende statsminister **Gunnar Knutsen** den 450 meter lange alléen gjennom eiendommen sin på Borgestad gård. Totalt 150 trær i bok, hestekastanje og eik, alle med 10 meters mellomrom. Avstanden gjorde at trærne kunne vokse seg store, og har vært forenelig med veiens utvidelser. Også Bybanen i Bergen har fått pris i år. *Vårt Land*



Foto: Tom Riss, Statens vegvesen

Borgestadalléen får prisen som «et anlegg som fremhever seg når det gjelder drift og vedlikehold.»

## 14 STJERNER

Med i alt 14 Michelin-stjerner fordelt på 13 restauranter befester København sitt ry som Nordens mathovedstad. 2012-utgaven av den ledende franske Michelin Guide har gitt byen flere stjerner enn byer som Hamburg, Amsterdam og Wien. København har nå også flere Michelin-restauranter enn Roma. Fire nye restauranter er kommet med på årets liste som fortsatt topptes av restauranten Noma, som er alene om å ha to stjerner.

*Vårt Land*



Hugo Cabret har som oppgåve å stille stasjonsklokken på ein hektisk jernbanestasjon i Paris.

Regissør Martin Scorsese skal ha identifisert seg sterkt med den foreldrelause guten. Begge foto: Filmweb

Eg er nok litt usikker på om Scorsese har lukkast hundre prosent i måten å fortelje denne historia på. Hugo finn etter kvart den hjarteforma nøkken som sørger for liv i automatonen, men innimellom slit eg med å komme inn under huda på hovudpersonane. Filmen går uansett sin sigersgang over heile verda, og vil sikkert bli populær her i Noreg også. Eg har sans for det sympatiske prosjektet, og landar på at dette er ein familiefilm verdt å få med seg. Universet er ikkje like magisk som i boka, men det får ga.



Til reparasjonen av en mystisk robot er Hugo av og til nøydd til å stele tannhjul i stasjonskiosken til den eldre mannen Georges (Ben Kingsley).



Det Norske Blåseensemble, landets eldste orkester, hadde en sentral plass i tirsdagens konsert i Ris kirke.

Foto: Oslo Kirkemusikkfestival

## Enkelt og vakkert

Anmeldt av  
**Brita Skogly Kraglund**

britask@vl.no 22 310 434

Mange var nok kommet for å få med seg urframførelsen av Frank Nordenstens Conserto No 3 i Ris kirke tirsdag kveld.

I tillegg til urframførelsen kunne publikum glede seg over engelsk høybarokk og europeisk og soramerikansk renessansemusikk.

Det er gledelig når Oslo Internasjonale Kirkemusikkfestival, i et program der utenlandske stjerner står i kø, også henter inn musikere fra frodige musikkmiljøer i Norge.

**Erfarne sangere.** Ensemble Energico er et kammerkor med base i Østfold, bestående av noen av de mest erfarte sangerne i fylket. De ble startet i 2001 under ledelse av Carl-Andreas Næss, og er prosjektbasert kor. De hadde en sentral plass i tirsdagens konsert, sammen med Det Norske Blåseensemble som er Norges eldste profesjonelle orkester.

Det var nok uroppførelsen som hadde fått størst oppmerksomhet i forberedelsene. Der opplevde vi et levende og godt samspill mellom kor, som også var utvidet med Domkirkenes barne- og ungdomskor, og orkesteret.

**Jevn puls.** Grepet med å plassere uteverne på galeriet, kanskje fordi orgalet er en så sentral del av konserter, fungerte godt lydmessig. Koret kom faktisk mer til sin rett ved denne plasseringen enn de gjorde da de sto bak orkesteret i nede i kirken. Litt rart var det å være publikummer uten å se uteverne i det hele tatt.

## KONSERT

Urfremføring av **Concerto no. 3** av Frank Nordensten

Det Norske Blåseensemble, Ensemble Energico og organist Dan René Dahl under ledelse av Tore Erik Mohn. Domkirkenes barne- og ungdomskor. Også musikk av Purcell og Europeisk og Sør-Amerikansk renessanse-musikk.

Ris kirke tirsdag kveld.

Et utsøkt stykke samtidsmusikk.

Men det jeg hørte, gjorde meg godt. Konserten har undertittelen «Les Visages du Temps», Ved kanten av tiden, og har ni deler med navn fra universet der koret repeterer en kort tekst av Rolv Møll Nilssen. Mye pauker, mye xylofon. Jevn puls, kraft i blås og orgel.

**Lekende lett.** Godt å lytte til så vakker og melodios musikk. Ofte enkelt i sin oppbygging, men likevel krevende for uteverne. Her viste koret seg fra sin beste side. Skinnende lyse og klare sopraner, blant annet, og barnestemmer som sang lekende lett. Et utsøkt stykke samtidsmusikk. Og både komponist og utevere ble hyllt av et begeistret publikum.

LES MER

• **Følg Kirkemusikk-festivalen i Vårt Land og på vl.no/kultur**  
Ikveld: Estonian Philharmonic Chamber Choir under ledelse av Daniel Reuss fremfører «Kanon Pokajanen» av Arvo Pärt og «Warum ist das Licht gegeben» av Johannes Brahms i Oslo Domkirke.